

Kyrkomötet
Motion 2026:80
av Lennart Sacrédeus m.fl.

Rekrytering av manliga diakoner

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att utifrån den ojämna könsfördelningen undersöka möjligheten till att initiera en nationell rekryteringskampanj vad gäller diakoner som i första hand riktar sig till män, i samverkan med biskopsmötet och stiftens rekryteringsdiakonier.

Motivering

I kyrkoordningens 2. kap. 1 §, anges att "Församlingens grundläggande uppgift är att fira gudstjänst, bedriva undervisning samt utöva diakoni och mission".

Diakonin är alltså en del, en dimension, av den grundläggande uppgiften och varje församling har således en skyldighet att utöva diakoni. Detta är dock inte detsamma som att varje församling måste ha en egen diakon.

I förarbetena till sjunde avdelningen finns i kommentaren en skrivning om vigningstjänsten:

Kyrkans vigningstjänst eller ämbete är en tjänst i och för församlingen. Vigningen sker i församlingens gemenskap och tjänsten fullgörs i församlingen. Vigningstjänsten är ett tecken i församling och samhälle, Den visar på vad som är kyrkans gemensamma uppdrag och varje döpts ansvar.

Diakonen tillhör vigningstjänsten och diakonens tystnadsplikt är utförligt reglerad i kyrkoordningen.

I kommentarerna i kyrkoordningen anges vidare:

Diakonen är genom sin gärning ett barmhärtighetens tecken i både församling och samhälle. Diakonen har ett ansvar att göra kärlekens gärningar, särskilt mot utsatta människor, Uppgifterna varierar beroende på de lokala sociala behoven och församlingarnas strukturer och diakonala prioriteringar. Uppdraget har en karitativ inriktning som också kan komma till uttryck i exempelvis undervisning. Varhelst det finns mänsklig nöd är det diakonens kallelse att ingripa och inspirera andra att ta ansvar.

Vid präst- och diakonvigningarna i juni 2026 vigdes i Uppsala stift till diakon nio kvinnor och ingen man, i Linköpings stift till samma ämbete tre kvinnor och en man, i Skara stift sex kvinnor och ingen man, i Strängnäs stift tre kvinnor och ingen man, i

Västerås stift två kvinnor och ingen man, i Växjö stift två kvinnor och ingen man, i Lunds stift tre kvinnor och ingen man, i Göteborgs stift fem kvinnor och en man, i Karlstads stift två kvinnor och ingen man, i Härnösands stift två kvinnor och ingen man, i Luleå stift tre kvinnor och ingen man, i Visby stift en kvinna och ingen man, samt i Stockholms stift sex kvinnor och ingen man.

Sammantaget innebär det 49 nyvigda diakoner och bland dem totalt 47 kvinnor och två män. Fördelningen angiven i procent blir 95,9 procent kvinnor och 4,1 procent män.

Så ser inte, långt ifrån, könsfördelningen ut bland Svenska kyrkans medlemmar och i befolkningen, alltså bland de medmänniskor diakonerna ska verka och tjäna.

Utbildningen till diakon i Svenska kyrkan är en process i flera steg som totalt 3,5 till 4 år. Den består av två huvuddelar: grundläggande högskoleutbildning (3 år) och därefter det pastoralteologiska slutåret (1 år heltid eller 2 år deltid).

Den samlade vägen till diakon ser ut enligt följande och rymmer även nationella element: fackutbildning/akademisk examen (3 år), vilken kräver en kandidatexamen (180 hp) eller yrkesexamen inom vård, socialt arbete, medicin eller psykologi (till exempel socionom, sjuksköterska eller beteendevetare). Svenska kyrkans grundkurs, ett behörighetskrav för alla som ska arbeta i kyrkan och läses vanligtvis på folkhögskola (omfattar oftast 1 år).

Diakonprogrammet (1–2 år) vid Svenska kyrkans utbildningsinstitut på nationell nivå som avslutande del, antingen på heltid (1 år) eller deltid (2 år), detta efter att den sökande blivit antagen som diakonkandidat av ett stift.

Exakt hur studiegången blir beror på vilken tidigare akademisk bakgrund personen äger.

Mora den 28 juli 2026

Lennart Sacrédeus (BKS)

Karl-Gunnar Svensson (BKS)

Erica Gidlöf (BKS)

Nils Arne Kastberg (BKS)